

1. Adventná nedeľa 2012, CZ Košice – Terasa, Mgr. Katarína Tomčíková

Téma: **Pán prichádza**

Kázeň: Mal.2,17-3,5

M: Advent je čas drahý Pane, kedy sa všetci kajať máme. Za neúctu, chlad a pochybenie, za nevykonané dobrodzenie, že sme Tvoju vôľu nehládali, ale sa zlým zlákať dali. Advent je čas pokory a kázne, seba obnovy, prípravy a bázne. Amen.

Bratia a sestry v Pánu!

O čom v týchto dňoch hovoríme? Hovoríme o počasí, o tom čo prežívame doma, čo vidíme na obrazovke, čo tragické sa stalo u nás, vo svete, o štrajkoch, možno sa sťažujeme, možno niečím pochválime, a vzápätí sa smežeme nejakému vtipu- to všetko patrí do nášho života. To všetko nás denne spája: denné starosti i radosti, zháňanie darčiekov, veci smutné i veselé. Spájajú nás spoločné ľudské túžby, vášne, prehry i víťazstvá. Nás kresťanov, by však mali zamestnávať aj iné myšlienky. Myšlienky na advent. Adventom v kresťanskej cirkvi rozumieme Kristov príchod do tohto sveta, očakávanie Mesiáša, narodenie Pána Ježiša Krista, jeho vstup do ľudského srdca ako Ukrižovaného Spasiteľa, ktoré naplňuje nás veriacich svojim Duchom a raz príde v sláve. Položme si, ale teraz spoločne otázku: Spája nás, kresťanov, myšlienka takéhoto adventu? Preniká advent naše záujmy, naše konanie? Keby sme sa len v tejto chvíli zamýšľali nad adventom, potom by to bolo skutočne málo. Ved' Ježiš prišiel, preto ako kráľ vekov a večnosti, aby s nami už teraz, uprostred nášho všedného dňa, života, nám pomáhal zvládnuť naše denné starosti. Veríme tomu? Ježiš poslal svojho Ducha Svätého, aby sme sa mu už teraz mohli zveriť a podriaďiť sa, aby sa stal radcom našich detí i našej mládeže, aby bol naším pomocníkom v manželstve i v práci, v zdraví a aj v chorobe. Mali by sme sa adventom viac zaoberať, zamýšľať sa nad adventným posolstvom pre nás, aby mal pre nás skutočne pravý význam, dotkol sa cez nás i iných ľudí a ukázal na Božiu blízkosť. Mali by sme, bratia a sestry, urobiť niečo pre to, aby mal advent miesto v našich domácnostiach- domovoch, aby sa prejavil v našom odpustení, v tom ako sa správame k sebe navzájom ako manželia, ako deti a rodičia, ako susedia, spolupracovníci, a ako bratia a sestry.

Adventom by sme mali zamestnať našu myseľ i konanie, pretože: On skutočne príde. Napadne vôbec niekoho z nás, že Kristus skutočne príde? Zdá sa nám to nepravdepodobné? Avšak u proroka Malachiáša čítame: Ajhľa prichádza! Advent nie je ľudský nápad. Prichádza k nám z druhej strany, v každom storočí sa k ľudstvu blíži a stále viac zvierá našu planétu. Skutočne príde! Budeme sa môcť vyhovoriť, že sme to nevedeli, že nám to nikto nepovedal?

Židia v Malachiášovej dobe nepatrili k tým, ktorí by nevedeli čo je advent. Očakávanie Mesiáša bolo vtedy veľmi silné. Prorok sa nemôže sťažovať, že by sa jeho súčasníci adventom nezaoberali. Avšak akého druhu bolo ich očakávanie? Aký advent vlastne čakali? Našiel Hospodin zaľúbenie v ich adventnej pobožnosti? Prorok odmieta ich zbožné reči v mene Hospodina. „Unavujete Hospodina svojimi rečami a spytujete sa: Čím Ho unavujeme? Tým, že hovoríte: Každý, kto pácha zlo, páči sa Hospodinu! a: On má v nich záľubu. Kde je Boh práva?“ Akoby hovorili: Prečo netrestá našich nepriateľov?

Nevyzerá to v dnešnej dobe tak, ako by sa Hospodinovi páčil ten, kto klame a podvádza? Ako môže Pán dopustiť, aby sa darebáci mali lepšie ako poctiví ľudia? Prečo nezasiahne v dobách zmätku a hrôzy v prospech svojich? Po takomto advente túžili židia, aspoň vo väčšine. Chceli, aby sa raz ukázalo, že sú vyvolený národ, že majú pravdu.

Samozrejme máme čakať, že Boh presadí svoju pravdu, máme čakať na spravodlivosť- ako čítame v druhom liste ap. Petra /3,13/: „Podľa Jeho zaslúbenia očakávame nové nebesá a novú zem, v ktorých spravodlivosť

prebýva.“ Nestaviame sa však až príliš samozrejme s akousi povýšeneckou istotou Bohu po boku, ako kritici iných ľudí? Pán skutočne príde, tak ako to hovorí Písmo. Aký však bude Jeho príchod? Keď to chce prorok opísať, nenachádza dosť vhodných slov. Keď chce opísať Toho, ktorý príde dokáže to povedať len jedným slovom. V jeho opise akoby tri splývajú do jedného: Posol, Pán, Posol zmluvy. Jedná sa totiž o skutočnosť, ktorá sa slovami nedá primerane vyjadriť. I dnes sa my- kresťania snažíme vyjadriť Kristov príchod na náš svet rôznymi slovami i spôsobmi. Hlavne to však chceme naznačiť alebo i dosvedčiť celou svojou kresťanskou existenciou na zemi, že Kristus skutočne príde. „Ajhľa prichádza!- vraví Hospodin mocnosť.“ Svoju túžbu po Jeho príchode vyjadrujeme každú nedeľu na Službách Božích, keď sa modlíme: „Príď kráľovstvo Tvoje“.

Deň Hospodinov príde, ale bude pre všetkých veľkým prekvapením. Predovšetkým pre veriacich, pre tých, ktorí sú skalopevne presvedčení, že Hospodin stojí pri nich, a že sa musí konať v ich prospech. Toto prekvapenie adventu vyjadruje prorok slovami: „Kto znesie deň Jeho príchodu? Kto obstojí, keď sa zjaví? Ved' On je ako tavičov oheň a práčov lúh!“/ lúh sa používal na bielenie plátna/. Ako by prorok hovoril: Vy čakáte, že Boh zasiahne vo váš prospech? Áno, on iste príde. Ale vy privolávate Boha súdu na seba a na svoju cirkev!

Advent znamená oheň taviča- ktorí pretaví- prečistí a zostane čistý drahý kov. Zostane však potom niečo z našej cirkvi?

Podľa iného prirovnania znamená advent mydlo tých čo bielia- perú- čistia- teda odstraňujú nečistotu/ myslím, že pre nás je to niečo v zmysle domestosu či sava- to vieme asi dobre ako to bieli, keď sa oľkneme tam, kde sme nechceli/. To znamená, že bude očistené a odstránené všetko čo k vyvolenému ľudu nepatrí. Súd začne. Takýto advent, takýto deň Hospodinov Izraelci nečakali. Ani my taký advent nečakáme. Ak by sme ho čakali v tom zmysle ako takýto advent prorok opisuje, myslím, že momentálne by sme začali žiť inak než ako žijeme. Vyvolenému Božiemu ľudu hovorí prorok veľmi tvrdé slová: „Priblížim sa k vám na súd a budem náhlivým svedkom proti čarodejníkom a cudzoložníkom i proti tým, čo ukracujú na mzde nádenníka, vdovu i sirotu, odmietajú cudzinca a neboja sa ma- vraví Hospodin mocnosť“.

Ak chceme ísť v tejto adventnej dobe k stolu Pána, ktorý za nás zomrel a tak nás smrťou očistil, je potrebné, aby sme sa najprv posadili medzi nečistých, hriešnikov, nie medzi sudcov, ale medzi obžalovaných. Kvôli týmto ľuďom prišiel Ježiš. Ak budeme potrebovať Ježišovo odpustenie ako oni, bude prichádzajúci Pán s tým niečo pre nás urobiť. Lebo Ježiš povedal, že prišiel kvôli hriešnym, nie kvôli spravodlivým. To je Jeho skutočný advent. Ak zvoláme aj my v túto adventnú dobu: „Bože buď milostivý mne hriešnemu!“, premení sa nám Pánov stôl v požehnanie. Ak však zostaneme v pozícii sudcov, pôjdeme k Večeri Pánovej zbytočne. Náš hriech nám zostane. Boh je milosrdný. Nenechá ľudstvo hniť v hriechu. Chce ho z neho dostať. Svojim adventom vyťahuje Ježiš ľudí z hniloby hriechu a volá ich na cestu, po ktorej šiel a po ktorej k ľudstvu opäť prichádza. Na tej ceste sú čerpacie stanice Ducha Svätého, aby sme sa mohli dostať k cieľu, ktorým je večnosť s Bohom.

Prekvapenie adventu je súd. Avšak advent neprináša ľudstvu skazu, ale práve naopak vytrhnutie zo skazy, prečistenie a zmocnenie.

Súd adventu neznamená koniec ľudstva, ale koniec všetkého špinavého a bezcenného. Zmyslom Malachiášovho proroctva je varovať boží ľud, prebudiť veriacich. Zmyslom adventu je obnovenie zmluvy so živým a konajúcim Bohom, ktorý nenávidí hriech, ale hriešnikov miluje. Preto v proroctve čítame: a budú správne prinášať Hospodinovi obete.

Aj my obnovme svoju zmluvu s Bohom. Obnovme sľuby krstné- rodičovské, konfirmačné, manželské. Skutočne chceme patriť Kristovi a to práve v dnešnej dobe! Nech nám tohtoročný advent dá novú milosť uprostred morálneho rozkladu našej spoločnosti. Nech sa naša viera uprostred Božieho súdu upevní istotou, že Pán skutočne príde, aby zachoval ostatky svojho ľudu. Amen.